

les non extra, sed in eis fuisse testatur, à quibus ne illi seducerentur, & qui non ita sentiebāt, paulo post monuit dicens: Nolite seduci, Corruptunt mores bonos colloquia mala. Sobrii estote iuste, & nolite peccare. Ignorantiam enim dei quidam habent. Ad reuerentiam uobis loquor. Quod autem dicit: Cum enim sint inter uos amulatio & contentio, nonne estis carnales, & secundum hominem ambulatis? tanquam omnibus dicit. Et uides quàm sit graue quod dicit. Proinde nisi in ipsa epistola legeremus: Gratias ago deo meo semper pro uobis in gratia dei, quæ data est uobis in Christo Iesu, quia in omnibus ditati estis in illo in omni uerbo & scientia, sicut testimonium Christi confirmatum est in uobis, ita ut nihil desit uobis in ulla gratia, putaremus omnes Corinthios carnales & animales, non percipientes quæ sunt spiritus dei, contentiosos amulos, secundum hominem ambulantes. Itaque & totus mundus in maligno positus est, propter zizania quæ sunt per totum mundum, & Christus propitiator est peccatorum nostrorum, non tantum nostrorum, sed totius mundi, propter triticum quod est per totum mundum. Refrigescet autem charitas multorum propter scandalorum abundantiam, quanto magis magisque glorificato Christi nomine congregabuntur in comunione sacramentorum eius etiam maligni, & perseverabunt omnino peruersi, sed tamē tanquam palea de area dominica non nisi ultima uentilatione separandi: non extinguent isti frumeta dominica, in eorum quidem comparatione pauca, sed multa per seipsa, non extinguent electos dei congregandos in fine seculi, sicut Euangelium loquitur, à quatuor uentis, à summis cælorum usque ad terminos eorum. Ipsorum enim uox est: Saluum me fac domine, quomodo defecit sanctus? Quoniã diminutæ sunt ueritates à filiis hominum. De quibus & dominus dicit inter abundantiam iniquitatis: Qui perseverauerit usque in finem, hic saluus erit. Denique non unum hominē, sed plures in eodem psalmo loqui consequentia docent, ubi dicitur: Tu domine seruabis nos, & custodies nos à generatione hac in aeternum. Propter hanc enim abundantiam iniquitatis, quam dominus futuram esse prædixit, etiam illud positum est: Cum uenerit filius hominis, putas inueniet fidem in terra? Dubitatio enim cuncta scientis nostram in illo dubitationem præfigurauit, quando ecclesia ex multis, de quibus multum sperauit, sæpe decepta, quod aliter quàm credebantur inuenti sunt, sic perturbatur in suis, ut de nullo facile boni aliquid uelit credere. Ipsos tamen, quorum inuenturus est fidem in terra, per totum agrum cum zizanijs crescere dubitare fas non est. Ipsa est ergo ecclesia, quæ intra sagem dominicam cum malis piscibus natat, à quibus corde semper & moribus separatur atque discedit, ut exhibeatur uiro suo gloriosa, non habens maculam neque rugam. Corporalem autem separationem in littore maris, hoc est in fine seculi expectat, corrigens quos potest, tolerans quos corrigere non ualet: non tamen propter eorum quos non corrigit, iniquitatem, ipsa bonorum deserit unitatem. Noli ergo frater contra diuina tam multa, tam clara, tam indubitata testimonia colligere uelle calumnias ex episcoporum scriptis, siue nostrorum, sicut Hilarij, siue antequam pars Donati separaretur, ipsius unitatis, sicut Cypriani & Agrippini: Primo, quia hoc genus litterarum ab auctoritate canonis distinguendum est. Non enim sic leguntur, tanquam ita ex eis testimonium proferatur, ut contra sentire non liceat, sicubi forte aliter sapuerint quàm ueritas postulat. In eo quippe numero sumus, ut non dedignemur etiam nobis dictum ab Apostolo accipere. Et si quid aliter sapitis, id quoque deus uobis reuelauit. Veruntamen in id quod peruenimus in eo ambulemus, in illa uia scilicet, quæ est Christus. De qua uia ita psalmus loquitur: Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet uultum suum super nos, Ut cognoscamus in terra uiam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum. Deinde si sancti Cypriani episcopi & gloriosi martyris, te delectat autoritas, quam quidem sicut dixi, à canonica auctoritate distinguimus, cur in eo te non delectat, quod unitatem orbis terræ atque omnium gentium, & diligendo tenuit, & disputando defendit: quod eos qui se tanquam iustos ab ea separare uoluissent, arrogantissimos & superbissimos iudicauit, irridens eos hoc sibi assumere, quod nec Apostolis concessit dominus, ut ante tempus zizania colligerent, aut tanquam ipsis paleam

1. Cor. 5

1. Cor. 1

1. Ioan. 5

Matth. 24

Psalm. 11

Matth. 24

Lucæ 18

Ephes. 5

Dis. 9. noli frater

Philip. 3

ἀπικάλυψε.

Psalm. 66.